

d) *tehnică de comunicație la distanță* — orice mijloc ce poate fi utilizat pentru încheierea unui contract între comerciant și consumator și care nu necesită prezența fizică simultană a celor două părți;

e) *operator de comunicație* — orice persoană fizică sau juridică a cărei activitate profesională constă în a pune la dispoziție comerciantului una sau mai multe tehnici de comunicație la distanță.

(2) Tehnicile de comunicație la distanță sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță.

Art. 3. — (1) Înainte de încheierea contractului la distanță comerciantul trebuie să informeze consumatorul în timp util, corect și complet asupra următoarelor elemente:

a) identitatea comerciantului și, în cazul contractelor care prevăd o plată anticipată, adresa acestuia;

b) caracteristicile esențiale ale produsului sau serviciului;

c) prețul de vânzare cu amănuntul al produsului sau serviciului;

d) cheltuielile de livrare, dacă este cazul;

e) modalitățile de plată, de livrare sau de prestare;

f) dreptul de denunțare unilaterală a contractului, cu excepția cazurilor prevăzute în prezenta ordonanță;

g) costul utilizării tehnicii de comunicație la distanță, în cazul în care acesta este calculat altfel decât conform tarifului de bază;

h) perioada de valabilitate a ofertei sau a prețului;

i) durata minimă a contractului, în cazul contractelor care prevăd furnizarea curentă sau periodică a unui produs sau serviciu.

(2) Informațiile prevăzute la art. 3 alin. (1), al căror scop comercial trebuie să rezulte fără echivoc, vor fi comunicate în mod clar, ușor de înțeles de către consumator, prin orice mijloc adaptat tehnicii de comunicație la distanță utilizate, ținând seama de principiile de bună practică comercială în tranzacții și de principiile care guvernează protecția persoanelor lipsite de capacitate de exercițiu.

(3) În cazul comunicărilor telefonice, la începutul oricărei conversații cu consumatorul comerciantul are obligația de a-și declina identitatea, precum și de a indica în mod explicit scopul comercial al apelului.

Art. 4. — (1) Comerciantul trebuie să transmită consumatorului, în scris sau pe un alt suport de informații durabil, la dispoziția sau accesibil acestuia, în timp util, în perioada executării contractului, următoarele:

a) confirmarea informațiilor menționate la art. 3 alin. (1) lit. a)–f), dacă acestea nu au fost transmise, în forma prevăzută la alin. (1), înainte de încheierea contractului;

b) condițiile și modalitățile de exercitare a dreptului de denunțare unilaterală, pentru cazurile prevăzute în prezenta ordonanță, sub forma clauzei următoare: „Consumatorul are dreptul să notifice în scris comerciantului că renunță la cumpărare, fără penalități și fără invocarea unui motiv, în

termen de 10 zile lucrătoare de la primirea produsului sau, în cazul prestărilor de servicii, de la încheierea contractului”, redactată cu caractere îngroșate. În cazul omiterii acestei clauze, produsul sau serviciul este considerat livrat fără cerere de comandă din partea consumatorului, conform prevederilor art. 14;

c) sediul comerciantului, la care consumatorul poate să își prezinte reclamațiile;

d) informații privind service postvânzare și garanțiile oferite;

e) condițiile de denunțare unilaterală a contractului, atunci când acesta are o durată nedeterminată sau o durată mai mare de un an.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d) și e) nu se aplică în cazul serviciilor a căror execuție este realizată cu ajutorul unei tehnici de comunicație la distanță, dacă aceste servicii sunt furnizate o singură dată și facturarea lor este efectuată de operatorul de comunicație.

Art. 5. — Dacă părțile nu au convenit altfel, momentul încheierii contractului la distanță îl constituie momentul primirii comenzii de către comerciant.

Art. 6. — Dispozițiile prezentei ordonanțe nu se aplică:

a) contractelor privind servicii de investiții, operațiuni de asigurare și reasigurare, servicii bancare, operațiuni legate de fondul de pensii, operațiuni de bursă;

b) contractelor încheiate prin intermediul distribuitorilor automate sau în localurile comerciale automatizate;

c) contractelor încheiate prin intermediul telefoanelor publice;

d) contractelor încheiate pentru construirea și vânzarea de bunuri imobiliare sau care se referă la alte drepturi privind bunuri imobiliare, cu excepția contractelor de închiriere;

e) contractelor încheiate în cadrul vânzărilor la licitație;

f) în cazul comerțului electronic.

CAPITOLUL II

Dreptul de denunțare unilaterală a contractului

Art. 7. — (1) Consumatorul are dreptul de a denunța unilateral contractul la distanță, în termen de 10 zile lucrătoare, fără penalități și fără invocarea vreunui motiv. Singurele costuri care pot cădea în sarcina consumatorului sunt cheltuielile directe de returnare a produselor. Termenul de 10 zile prevăzut pentru exercitarea acestui drept începe să curgă:

a) pentru produse, de la data primirii lor de către consumator, dacă au fost îndeplinite prevederile art. 4;

b) pentru servicii, din ziua încheierii contractului sau după încheierea contractului, din ziua în care obligațiile prevăzute la art. 4 au fost îndeplinite, cu condiția ca întârzierea să nu depășească 90 de zile.

(2) În cazul în care comerciantul a omis să transmită consumatorului informațiile prevăzute la art. 4, termenul

pentru denunțarea unilaterală a contractului este de 90 de zile și începe să curgă:

a) pentru produse, de la data primirii lor de către consumator;

b) pentru servicii, de la data încheierii contractului.

(3) Dacă în perioada celor 90 de zile informațiile prevăzute la art. 4 sunt furnizate consumatorului, termenul de 10 zile lucrătoare pentru denunțarea unilaterală a contractului începe să curgă din acel moment.

Art. 8. — În cazul exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului de către consumator, comerciantul are obligația să ramburseze sumele plătite de consumator fără a-i solicita acestuia cheltuielile aferente rambursării sumelor. Rambursarea sumelor se va face în cel mult 30 de zile de la data denunțării contractului de către consumator.

Art. 9. — În cazul în care, pentru produsul sau serviciul ce face obiectul contractului la distanță, comerciantul creditează consumatorul, direct sau în baza unui acord încheiat de comerciant cu un terț, o dată cu denunțarea unilaterală a contractului la distanță încetează de drept și contractul de acordare a creditului, fără penalități pentru consumator.

Art. 10. — Consumatorul nu poate denunța unilateral următoarele tipuri de contracte, cu excepția cazurilor în care părțile au convenit altfel:

a) contracte de furnizare de servicii a căror execuție a început, cu acordul consumatorului, înaintea expirării termenului de 10 zile lucrătoare prevăzut la art. 7 alin. (1);

b) contracte de furnizare de produse sau servicii al căror preț depinde de fluctuațiile cursurilor pieței financiare care nu pot fi controlate de comerciant;

c) contracte de furnizare a unor produse executate după specificațiile consumatorului sau a unor produse distinct personalizate, precum și a celor care, prin natura lor, nu pot fi returnate sau care se pot degrada ori deteriora rapid;

d) contracte de furnizare a înregistrărilor audio, video sau a programelor informatice, în cazul în care au fost desigilate de către consumator;

e) contracte de furnizare a ziarelor, periodicelor, jurnalelor-magazin;

f) contracte de servicii de pariuri sau loterii.

CAPITOLUL III

Executarea contractului la distanță

Art. 11. — (1) Comerciantul trebuie să își îndeplinească obligațiile contractuale în termen de cel mult 30 de zile de la data la care consumatorul a transmis comanda, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel.

(2) Comerciantul, în cazul în care nu poate executa contractul din cauză că produsul sau serviciul nu este disponibil, trebuie să informeze consumatorul despre această indisponibilitate, iar sumele pe care acesta le-a vărsat ca

plată trebuie rambursate de comerciant în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 30 de zile.

(3) Comerciantul poate livra consumatorului un produs sau serviciu de o calitate și preț echivalente cu cele solicitate, numai dacă acest lucru a fost prevăzut înainte de încheierea contractului și/sau în contract, astfel încât consumatorul să fie informat în mod clar despre această posibilitate. Cheltuielile de returnare a produselor, în situația exercitării dreptului de denunțare unilaterală a contractului, sunt, în acest caz, în sarcina comerciantului, element asupra căruia consumatorul trebuie să fie informat. Furnizarea unor produse sau servicii similare celor solicitate nu poate fi asimilată cu livrarea fără comandă, astfel cum se prevede la art. 14.

Art. 12. — Dispozițiile art. 3–4, ale art. 7–10 și ale art. 11 alin. (1) nu se aplică contractelor privind:

a) vânzarea de produse alimentare, de băuturi sau de produse de uz curent utilizate în gospodărie, livrate cu regularitate de către comerciant la domiciliul, reședința sau la locul de muncă al consumatorului;

b) furnizarea de servicii de cazare, de transport, de furnizare de preparate culinare, de agrement, atunci când comerciantul se angajează prin contractul încheiat să efectueze aceste prestații la o dată precisă sau într-o perioadă specificată; în mod excepțional, în cazul activităților de agrement organizate în aer liber, comerciantul își poate rezerva dreptul de a nu respecta prevederile art. 11 alin. (2), în circumstanțe specifice.

Art. 13. — În cazul în care cartea de credit a unui consumator a fost utilizată în mod fraudulos pentru achitarea prețului unui contract la distanță, consumatorul are dreptul să ceară anularea plății. Sumele vărsate ca plată vor fi recreditate sau restituite consumatorului potrivit reglementărilor specifice acestor sisteme de plată.

Art. 14. — Este interzisă livrarea de produse sau prestarea de servicii fără o comandă prealabilă din partea consumatorului, dacă această livrare implică solicitarea efectuării unei plăți. În cazul livrărilor pentru care nu există o comandă prealabilă, consumatorul este exonerat de orice contraprestație, lipsa răspunsului neavând valoare de consimțământ.

CAPITOLUL IV

Limitări privind utilizarea anumitor tehnici de comunicație la distanță

Art. 15. — Următoarele tehnici de comunicație la distanță necesită acordul prealabil al consumatorului:

a) sistem automatizat de apel fără intervenție umană (automat de apel);

b) telecopiator (fax).

Art. 16. — Utilizarea altor tehnici de comunicație individuală la distanță în afara celor prevăzute la art. 15

nu este permisă dacă există un refuz manifestat de consumator.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 17. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, încălcarea prevederilor art. 8 și 11 referitoare la nerespectarea termenelor de rambursare, care se sancționează cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei.

Art. 18. — Sancțiunile prevăzute la art. 17 pot fi aplicate și persoanelor juridice.

Art. 19. — Limitele minimă și maximă ale amenzilor prevăzute la art. 17 vor fi actualizate prin hotărâre a Guvernului, în funcție de indicele de inflație.

Art. 20. — Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 17 se fac la sesizarea consumatorilor sau, din oficiu, de către reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

Art. 21. — Contravențiilor prevăzute la art. 17 le sunt aplicabile prevederile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu modificările ulterioare, cu excepția art. 25–27.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 22. — Comercializarea produselor și serviciilor în condițiile prezentei ordonanțe se supun și dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 23. — În caz de litigiu, sarcina dovedirii obligațiilor prevăzute la art. 4, a respectării termenelor și a existenței acordului consumatorului, prevăzut la art. 5, la art. 11 alin. (1) și la art. 15, revine comerciantului.

Art. 24. — Prezenta ordonanță intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU

MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

Contrasemnează:

Ministrul industriei și comerțului,

Radu Berceanu

Președintele Oficiului pentru Protecția Consumatorilor,

Eliade Corneliu Mihăilescu

București, 31 august 2000.

Nr. 130.

ANEXĂ

LISTA

cuprinzând tehnicile de comunicație la distanță

- a) imprimat neadresat;
- b) imprimat adresat;
- c) scrisoare tipizată;
- d) publicitate tipărită cu bon de comandă;
- e) catalog;
- f) telefon cu intervenție umană;
- g) telefon fără intervenție umană (automat de apel, audiotext);
- h) radio;
- i) videofon (telefon cu imagine);
- j) videotext (microordinator, ecran Tv cu tastatură sau ecran tactil);
- k) poștă electronică (e-mail);
- l) telecopiator (fax);
- m) televiziune (teleshopping).

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ
privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară

În temeiul prevederilor art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și ale art. 1 lit. F pct. 9 din Legea nr. 125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță.

Art. 1. — Obiectul prezentei ordonanțe îl constituie principiile și regulile privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară către întreprinderile feroviare, precum și către grupurile internaționale pe care acestea le constituie, pentru a efectua servicii de transport feroviar suburban, regional, național, internațional și/sau servicii de transport combinat.

Art. 2. — Sunt exceptate de la prevederile prezentei ordonanțe întreprinderile feroviare a căror activitate este limitată la exploatarea transporturilor urbane.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe, termenii utilizați au următorul înțeles:

a) *capacitate de circulație* — numărul maxim de trenuri sau perechi de trenuri care se pot deplasa pe o secție de circulație într-un interval de 24 de ore;

b) *capacitate de infrastructură* — ansamblul capacităților de circulație, manevră și triere în funcție de dotările tehnice aferente;

c) *întreprindere feroviară* — agentul economic, respectiv orice persoană juridică, română sau străină, cu capital de stat ori privat, a cărei activitate principală este furnizarea de prestații de transport de mărfuri și/sau de călători pe calea ferată, tracțiunea trebuind să fie asigurată în mod obligatoriu de această întreprindere;

d) *gestionar al infrastructurii* — orice persoană juridică, română sau străină, care are ca obiect principal de activitate administrarea, construirea, întreținerea și modernizarea infrastructurii feroviare, precum și gestionarea sistemelor de siguranță și conducere a circulației;

e) *grup internațional* — orice asociație constituită din cel puțin două întreprinderi feroviare, cu sediile stabilite în state diferite, în vederea efectuării de prestații de transporturi feroviare internaționale;

f) *trasă* — capacitatea de infrastructură necesară pentru circulația unui teren între două puncte ale rețelei feroviare în cursul unei durate determinate;

g) *grafic de circulație* — sistemul de organizare a ansamblului traselor alocate pe infrastructura rețelei feroviare naționale și a intervalelor de timp rezervate pentru executarea operațiunilor de întreținere și a lucrărilor de investiții pe fiecare secțiune a rețelei;

h) *organism de repartizare* — autoritatea și/sau gestionarul infrastructurii desemnate, în condițiile legii, să repartizeze capacitățile de infrastructură feroviară;

i) *repartizare* — alocarea unor capacități de infrastructură feroviară de către organismul de repartizare;

j) *servicii urbane și suburbane* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor unui centru urban și, respectiv, nevoilor de transport între acest centru și periferiile sale;

k) *servicii regionale* — serviciile de transport feroviar destinate să răspundă nevoilor de transport feroviar într-o regiune;

l) *servicii naționale* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor de transport pe teritoriul României;

m) *servicii internaționale* — serviciile de transport feroviar care răspund nevoilor de transport între state;

n) *program de circulație* — adaptarea operativă periodică a graficului de circulație în funcție de condițiile existente și a stării infrastructurii feroviare.

Art. 4. — (1) Organismul de repartizare a capacităților de infrastructură feroviară proprietate publică și privată a statului român este Compania Națională de Căi Ferate „C.F.R.” — S.A.

(2) Organismele de repartizare pentru infrastructura feroviară aflată în proprietatea agenților economici cu capital privat sau de stat sunt gestionarii acestora.

Art. 5. — (1) Organismul de repartizare, cunoscând ansamblul capacităților de infrastructură feroviară disponibile, va urmări ca repartizarea acestora pe bază de contract de acces pe infrastructură să aibă în vedere, în principal, următoarele:

a) repartizarea capacității de infrastructură feroviară să fie făcută în mod echitabil și nediscriminatoriu;

b) procedura de repartizare să permită o utilizare eficientă și optimă a capacităților de infrastructură, în conformitate cu prevederile art. 6 și 7.

(2) Gestionarii infrastructurii feroviare prevăzuți la art. 4 alin. (2) pot permite accesul întreprinderilor feroviare pe infrastructura proprie, pe bază de contract, ținând seama de principiile și regulile privind repartizarea capacităților de infrastructură feroviară din prezenta ordonanță.

Art. 6. — (1) La repartizarea capacităților de infrastructură feroviară vor avea prioritate, în funcție de rangul trenului, următoarele servicii de transport feroviar:

a) servicii de transport feroviar public de călători;

b) servicii de transport feroviar care, fără a prejudicia concurența loială din cadrul pieței de transport, sunt efectuate în totalitate sau parțial pe o infrastructură special construită sau amenajată pentru aceste servicii, respectiv linii speciale de mare viteză sau specializate pentru transportul de mărfuri.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică fără discriminare tuturor serviciilor de transport feroviar care fac obiectul